

[Fogh Rasmussen]

for hård. Hr. Svend Auken talte også om et Underdanmark, som regeringen lader i stikken. Hr. Gert Petersen talte om klassepolitik vendt mod de svageste i samfundet. Men kendsgerningerne beviser jo, at denne kritik er aldeles grundløs. De arbejdsløse kan glæde sig over en økonomisk politik, der har bragt et rekordstort antal arbejdsløse i beskæftigelse. De unge kan glæde sig over en politik, der har skaffet et rekordstort antal uddannelsespladser, og som for første gang i 10 år har bragt ungdomsledigheden nedad. Børnefamilierne kan glæde sig over en række forbedringer, bl.a. længere barselorlov og bedre fripladsgrænser. De ældre kan glæde sig over en politik, som dels har moderniseret reglerne om førtidspension, dels har sikret pensionisterne en fremgang i realindkomst. Ja, i det hele taget kan mennesker med lave indkomster glæde sig over en antiinflationspolitik, som beskytter deres indkomster mod udhuling af prisstigninger. Disse forbedringer er ikke klassepolitik. Det er en nødvendig genopretningspolitik, som i sidste ende også er til fordel for de såkaldt svage grupper.

Alternativet til regeringens stramme udgiftspolitik havde jo været, at det sociale velfærdssystem havde lidt rentedøden, og det ville netop have ramt de svageste grupper.

Det går altså bedre i Danmark, men der er ikke plads til at slappe af i den økonomiske politik, de opnåede resultater skal fastholdes, det er en meget vigtig ting.

For venstre er det derfor helt afgørende at fortsætte den genopretningspolitik, som også det nye finanslovsforslag er udtryk for. Men vi føler også, at denne regering har en vidergående opgave end bare at rydde op i den økonomiske uorden. Venstre lægger megen vægt på at få gennemført reformer af det danske samfund. Lad mig bare nævne to med direkte tilknytning til finansloven for 1985.

Vi ønsker en modernisering af den offentlige sektor. Det først skridt er taget med den budgetreform, som er iværksat i finanslovsforslaget for 1985. Men venstre vil gerne gå videre. Vi ønsker en mere smidig offentlig sektor, som kan omstille sig til ændrede vilkår. Vi vil decentralisere ansvar og kompetence, så den enkelte offentligt ansatte, så den enkelte bruger af offentlige institutioner får en større frihed, men også et større ansvar. Vi

vil ændre bevillingssystemerne, så de fremmer fornyelse, så de fremmer omstilling. Vi vil modernisere løn- og ansættelsesvilkår, så de belønner initiativ og foretagsomhed i den offentlige sektor.

Vi ønsker også en modernisering af den private sektor. De første skridt er taget med den omlægning af erhvervsstøtten, som regeringen lægger op til i finanslovsforslaget. Men venstre vil også her gerne gå videre; også den private sektor skal være mere smidig, så den lettere og hurtigere kan omstille sig. Traditionelle faglige og uddannelsesmæssige skranker skal brydes ned. Arbejdstiden og produktionssystemerne skal gøres mere fleksible. Det er derfor, at danske virksomheder skal tage et tigerspring ind i højteknologien; og derfor skal statens erhvervsfremmeordninger lægges om, mindre vægt på krisestøtte og støtte til traditionelle anlægsprojekter, mere vægt på fremtidsrettet forskning, produktudvikling og indførelse af ny teknologi.

De næste år skal altså bruges til at vende udviklingen, vende udviklingen, så vi får et mere liberalt samfund – et samfund, der på den ene side bygger på den enkelte borgers frihed og personlige initiativ, men på den anden side også på personlig social ansvarsfølelse og engagement. Det vil kræve en gennemgribende reform på mange områder i det danske samfund.

Stavad (S):

Forventningens glæde er som bekendt den største. Det synes jeg også, vi må sige i forhold til i hvert fald det afsnit, som jeg har læst tættest i statsministerens åbningsredegørelse, nemlig afsnittet om skattereformen. Jeg tror, vi var mange, der havde store forventninger til, hvad regeringen ville bebude og spille ud med i denne folketingssamling. Vi kan konstatere, hvad enten vi ser i den skriftlige eller den mundtlige del, at det er meget ukonkret, hvad der findes dér, og der er meget få bemærkninger. Da vi jo er venlige mennesker, valgte jeg i hvert fald at tolke det positivt og opfatte det, som om regeringen under ingen omstændigheder ville smække med døre, under ingen omstændigheder ville lukke af for nogle forhandlingsmuligheder. Men jeg må erkende, at efter jeg har lyttet til debatten her i dag, har jeg fået en anden opfattelse af den tekst, der stod i åbningstalen.